

OLYMPIC BEAR

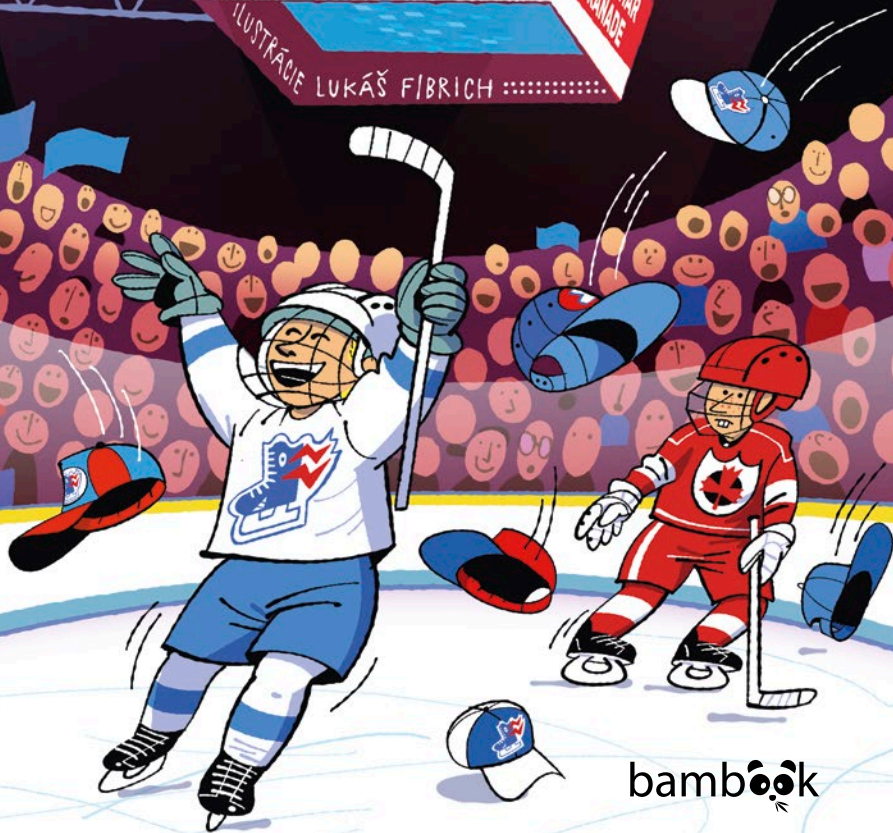
HÓKEJOVÝ

DENIS

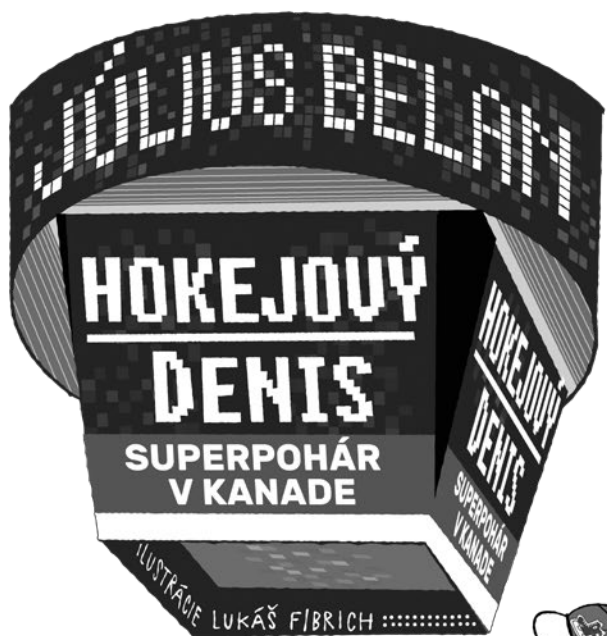
**SUPERPOHÁR
V KANADE**

ILUSTRACE LUKÁŠ FIBRICH

HÓKEJOVÝ
DENIS
SUPERPOHÁR
V KANADE

1. KAPITOLA

LETO

Dva mesiace prázdnin. Znie to ako dlhý čas, ale poviem ti, že mne ubehli neskuťočne rýchlo. Kiežby tak rýchlo bežali aj dni počas školského roka. V lete hokej nehráme, a tak je čas na veľa iných aktivít. Aj keď sa rodičia spočiatku obávali, že pre hokej budem zanedbávať učenie, opak bol pravdou. Naozaj som sa snažil dodržiavať Veľkú kuchynskú dohodu a popri hokejových tréningoch a zápasoch sa aj zodpovedne učiť. Jasné, nejaká tá dvojka na vysvedčení bola. No inak som mal samé jednotky.

Pôvodne som mal ísť s rodičmi na dovolenku do Egypta. Dokonca aj môj kamarát duch – Viktor Norman – sa tešil. Vraj ako hokejista cestoval kade-tade, ale v Egypte nebol. Obaja sme sa nevedeli dočkať. O to väčšie bolo sklamanie, keď mi rodičia oznámili smutnú správu. Letenky na dovolenku sa kupovať nebudú.

Mali sme vycestovať začiatkom augusta, ale rodičom sa zmenili plány. Oco a jeho hudobná skupina Trumdudú dostali pozvánku na tri veľké hudobné festivaly. Bola to pre neho a celú kapelu obrovská udalosť. To nemohli predsa odmietnuť.

Napadlo mi, že by som šiel na dovolenku len s mamkou. Lenže tá sa stala od prvého augustového dňa trénerkou krasokorčuľovania. Ako už isto vieš z môjho prvého zápisníka, kedysi bola mamka úspešná krasokorčuľiarica.

Dnes už tento šport nerobí, ale s kamarátkou Sabinou, tiež bývalou reprezentantkou v krasokorčuľovaní, si založila akadémiu pre mladé talenty. Otvárajú už v auguste. Mamkina kamarátka

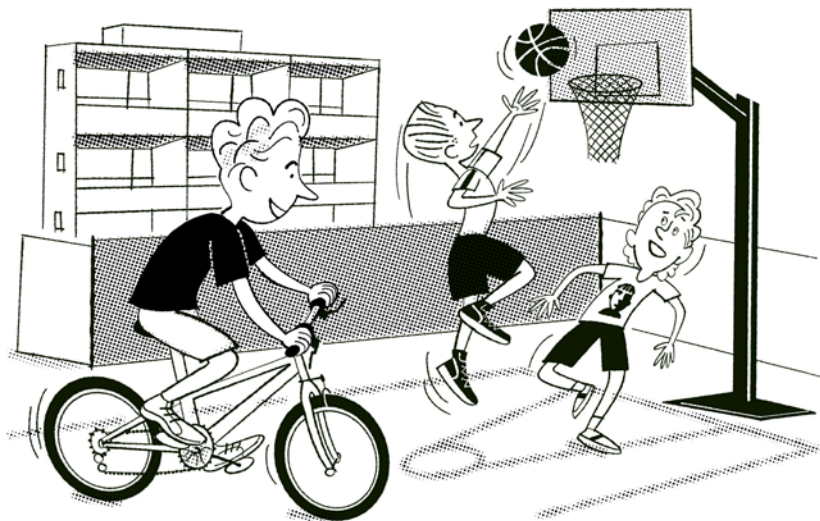
Sabina býva v susednom mestečku, kam bude mamka dochádzať a trénovať deti.

Toto sú dôvody, pre ktoré letná dovolenka padla. Toľká škoda! Môj kamoš duch ma utešoval, že veď koncom septembra poletím na svetový Superpohár v hokeji do Kanady. Tam určite zažijem kopol dobrodružstva.

Priznávam, že som nikdy neletel lietadlom, preto som chcel ísť najprv s rodičmi na dovolenku letecky, aby som prekonal strach z výšok. Teraz som sa obával, že budem v lietadle kričať od strachu a chalani sa mi budú smiať.

Vieš si predstaviť, aký som bol sklamaný, že dovolenka nebude. Tešil som sa aj na pyramídy a more. Viktor mal z toho tiež nanič náladu, ale dostal výborný nápad. „Môžeme si pozrieť v televízii dokument o Egypte a pyramídach,“ povedal.

Letné dni som trávil prevažne vonku s kamarátmi z hokejového tímu. Najmä so Žirafom, s Dumbom, Langošom a Princom. Bicyklovali sme sa, na betónovom ihrisku sme hrali hokej s tenisovou loptičkou a viackrát sme si zahráli aj

basketbal. Jedno viem isto – basketbalista zo mňa nikdy nebude. Loptu som trafil do koša iba raz.

Ako som už spomínal, moji rodičia boli v auguste plne zaneprázdnení. Rozhodli sa, že pre chlapca z mesta by bolo fajn, keby som na pár dní odišiel k otcovej mamke Cecilke, mojej babke. Bývala na dedine ďaleko od nášho mestečka. Zväčša ona chodievala k nám. Ja som bol u nej párkrát, ale to som bol veľmi malý. Skoro nič si z toho nepamätám.

Najprv som k nej domov veľmi nechcel ísť. Veď sa tam unudím na smrť! Ani Viktora to práve nelákalo, a tak mi povedal, že možno počas tých dní pri mne nebude. No super! Najlepší kamarát a nechá ma samého niekde na konci sveta v malej dedinke s babkou. Dedko už nežil, a tak babka bývala sama. Mal som z toho obavy. Pred rodičmi som sa bránil, že tu na sídlisku mám chalanov z hokejového tímu a stretávame sa pravidelne skoro každý deň.

Rodičia sa nedali zlomiť. Oco musí veľa trénovať na klavíri kvôli vystúpeniam a mamina sa pripravuje na rolu trénerky krasokorčuľovania. Navyše v jednom mali pravdu. V tom, že chalani, s ktorými som sa najviac kamarátil, mali ísť tieto dni na dovolenky. Jediný, kto by mi ostal, bol Viktor Norman. A o ňom moji rodičia ešte nevedia. Stále som váhal, či im o kamarátovi z ríše duchov povedať.

Oco a mamina sedeli vpredu v aute. Oco za volantom, mama vedľa neho. Ja som sa krčil na zadnom sedadle a smutne sa pozeral, ako sa

vzďalujem od nášho oranžového paneláka. Išli sme za babkou. Rodičia ma u nej na pár dní nechajú. No super! Kým moji kamaráti z tímu Bleskové korčule si budú užívať modré a žblnkajúce more, ja si užijem akurát tak more nudy.

To som si myslel až do momentu, kým sme neprišli k babke. Vtedy sa razom všetko zmenilo.